

[Kim Behnke]

er de tre punkter, vi har til debat i dag, og ikke tvisten mellem a-kassen og direktoratet om nogle beløbsstørrelser. Det fører man retssager om, og derfor er det et lidt letkøbt argument.

Men jeg forstår godt, at både ministeren og hr. Ole Vagn Christensen har brug for at finde et eller andet argument for at modsige vores forslag; jeg synes bare, man burde have valgt et bedre.

Hr. Ole Vagn Christensen sagde, at den højeste sagkundskab herhjemme har udtalt sig. Den højeste sagkundskab i denne forbindelse skulle altså være de vinkelskrivere, som regeringen bruger i Kammeradvokaturen. Det er ikke den højeste sagkundskab efter vores mening; den sidder ovre i Højesteret.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det, der er forskellen på Fremskridtspartiet og Socialdemokratiet, er, at vi ikke leder efter nogle populistiske argumenter, som vi kan gribe ud fra en løbende debat. Vi ønsker, at tingene bliver behandlet fuldstændig til bunds, og når man siger, at det ikke hænger sammen, er det ikke rigtigt.

Som ministeren har givet udtryk for fra denne talerstol, er der i hendes tid blevet grebet ind på en lang række områder, og vi har fået anvisninger på, hvad der skal rettes op, således at vi ikke kan komme i de situationer.

Spørgsmålet om de retssager, der kører, hænger i allerhøjeste grad sammen med, hvad kan man tillade sig, og hvad man ikke kan tillade sig, og med, hvordan man kan bøje disse ting, og hvordan de er blevet bøjet.

Når vi er interesseret i at få alt dette opklaret, er det, fordi der så vil være mulighed for, at man også kan fungere i et sådant system, også med den opbygning og med den samadministration, som man har her. Jeg er fuldstændig klar over, at der ligger nogle sager. Det har vi jo kunnet læse både her og dér, men jeg er altså nødt til at spørge, om vores lovgrundlag var klart nok, og om der var de muligheder, eller der ikke var det. Det er sådan set det, vi ønsker at få en afklaring af.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Et kort øjeblik blev jeg helt nervøs, da hr.

Kim Behnke gik på talerstolen efter hr. Ole Vagn Christensens indlæg, for jeg tænkte: Han kan da vel ikke finde på at gå op og trække dette forslag tilbage?

Det er jo ikke, fordi jeg støtter forslaget, for det gør jeg ikke. Man kan ikke støtte det fuldt ud, men vi trænger jo i den grad til at få diskuteret, hvad det er, der foregår, og af den grund skal hr. Kim Behnke have tak for, at han har fremsat forslaget og ikke har trukket det.

Er der noget, vi trænger til, så er det at få diskuteret, hvad det er, der foregår. Vi er nødt til at sige til hr. Ole Vagn Christensen, at hvis mange andre a-kasser bar sig sådan ad, som vi nu har set det i digre rapporter både fra revisorer, statsrevisorer, og hvad ved jeg – jeg skal vende tilbage til, hvad der står i statsrevisorerens bemærkninger om samadministrationen – ville det jo ikke vare længe, inden man var nødt til at tage a-kasserne fra fagforeningerne.

Vi har altså det ærinde, som jeg også troede hr. Ole Vagn Christensen havde, at selv om det fungerer flot langt de fleste steder, er der ikke nogen, der skal få lov til at ødelægge dette system, og derfor bliver vi nødt til at diskutere, hvad det er, der foregår, og hvorfor der hele vejen igennem ikke er blevet grebet ind over for det, der er foregået.

Det skal jeg vende tilbage til i mit næste indlæg – tiden er jo knap nu – men jeg forstår ikke, hvad man kan have imod i det mindste at få lavet en uvildig undersøgelse af, hvad der er foregået siden 1988 med hensyn til den måde, man har samadministreret på.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil godt for en ordens skyld sige, at jeg bestemt heller ikke synes, det gør noget, at der bliver kastet lys over FFA, men jeg synes, at man – det er jeg i hvert fald – er nødt til at forholde sig til, hvad der er sket før min ministertid, og hvad der er sket i min ministertid. Det er den opsplittning af spotlight, som jeg synes ville være den rigtigste. Når hr. Kim Behnke siger, at med alt det, der er sket, og med hele det samlede billede over de mange år, helt fra før 1988, kan man vel godt konkludere, at man må tage godkendelsen fra kassen, må jeg på baggrund af den lovhjemmel, der er i lovens § 38, det, der sker i dag, og det, der er sket i 1993, sige, at der ikke er nogen lovhjemmel til at tage godkendelsen fra FFA.